

GRUDZIĄDZKI
PARK
PRZEMYSŁOWY

Grudziądz, dnia 27.03.2026 r.

Wnioskodawca:

Jerzy Różycki Redaktor Naczelny [grudziadz365.pl](mailto:redakcja@grudziadz365.pl)

e-mail: redakcja@grudziadz365.pl

**Odpowiedź na wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz na
uzupełniający wniosek o udostępnienie informacji publicznej z dnia
16.03.2026 r.**

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, po rozpatrzeniu wniosku **o ponowne rozpatrzenie sprawy o udostępnienie informacji publicznej z dnia 16.03.2026 r.** postanawiam, co następuje:

- odmówić udzielenia informacji we wnioskowanym zakresie (szczegółowe uzasadnienie poniżej).

UZASADNIENIE

I.

W zakresie pkt. 1 (premie i nagrody kadry kierowniczej (pkt. 4 pierwotnego wniosku)).

W zakresie żądania udostępnienia informacji dotyczących premii i nagród kadry kierowniczej Spółka podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko i odmawia udzielenia informacji, wskazując, iż dane te podlegają ochronie ze względu na prawo do prywatności osób fizycznych. Ochrona ta ma charakter szczególny i znajduje zastosowanie również w postępowaniu prowadzonym w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej. W konsekwencji informacje dotyczące wynagrodzenia pracowników, w tym kadry kierowniczej, nie mogą być udostępnione w sytuacji, gdy prowadziłoby to do naruszenia lub choćby zagrożenia naruszeniem ich sfery prywatnej. Jak wskazano w poprzednim piśmie, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej, przy czym ograniczenie to nie dotyczy osób pełniących funkcje publiczne. Jak wskazano m.in. w wyroku WSA w Olsztynie z dnia 22 stycznia

2026 r., sygn. II SA/OI 795/25, informacje o wynagrodzeniu podlegają udostępnieniu w odniesieniu do osób realizujących zadania o charakterze władczym lub decyzyjnym.
Pracownicy Spółki, w tym kadra kierownicza, nie pełnią funkcji publicznych.

Odnosząc się natomiast do twierdzeń wnioskodawcy wywiedzionych we wniosku z dnia 16 marca 2026r., jakoby kadra kierownicza Spółki zarządzała majątkiem publicznym oraz realizowała zadania o charakterze publicznym, należy stanowczo wskazać, iż pogląd ten jest nieuprawniony. Przede wszystkim należy podkreślić, że Spółka funkcjonuje jako spółka prawa handlowego, a sposób jej działania regulują przepisy Kodeksu spółek handlowych. Zatem w świetle KSH **to nie pracownicy zarządzają spółką i jej majątkiem, lecz jej organy.** W szczególności zarząd Spółki jest organem wykonawczym, do którego należy prowadzenie spraw Spółki oraz jej reprezentacja na zewnątrz. To właśnie zarząd podejmuje decyzje dotyczące działalności Spółki, w tym gospodarowania jej majątkiem, kadra kierownicza mimo wysokiego stanowiska pozostaje pracownikami Spółki, wykonującymi obowiązki w ramach stosunku pracy, podlegającymi zarządowi.

Jednocześnie należy wskazać, iż informacja dotycząca wynagrodzenia członka zarządu została udzielona w pierwotnej odpowiedzi na wniosek, tym samym Spółka zapewniła transparentność w zakresie dotyczącym organu uprawnionego do zarządzania jej działalnością i majątkiem.

Poniżej orzecznictwo sądowe w tym zakresie:

„Cechą wyróżniającą osobę pełniącą funkcję publiczną jest posiadanie przez nią określonego zakresu uprawnień pozwalających na kształtowanie treści wykonywanych zadań w sferze publicznej. Osoba prowadząca określone postępowania administracyjne, a nawet przygotowująca projekt decyzji administracyjnej lub innego władczego rozstrzygnięcia nie posiada z istoty rzeczy takich cech. Taki podmiot przez swoje działanie nie wpływa bowiem w sposób bezpośredni na kształtowanie spraw publicznych.” Wyrok NSA z 16.07.2024 r., III OSK 63/23, LEX nr 3750520.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż ujawnienie żądanych informacji doprowadziłoby w rezultacie do ujawnienia informacji dotyczących konkretnej osoby. W tym miejscu należy na orzecznictwo sądowe w tym zakresie:

„O ile ilość środków publicznych wydatkowanych na wynagrodzenie (w tym także nagrody) stanowi jawną informację publiczną, o tyle już wynagrodzenia poszczególnych pracowników samorządowych, nie pełniących funkcji publicznych takowego przymiotu jawnego z mocy prawa nie ma. Wysokość wynagrodzenia, składniki nań składające się w przypisanych im konkretnych kwotach, nagrody pracownika nie będącego osobą funkcyjną, niepełniącego roli piastuna organu, nie stanowią informacji publicznej udostępnianej na tożsamych zasadach co wysokość wynagrodzenia (i jego poszczególne składniki) pracownika pełniącego funkcję publiczną.” Wyrok WSA w Gliwicach z 15.06.2021 r., III SAB/GI 46/21, LEX nr 3193752.

Tak jak to zostało już wskazane w poprzednim piśmie, ze względu na bardzo małą liczbę osób zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych doszłoby to ujawnienia wynagrodzenia konkretnych osób, znanych z imienia i nazwiska.

„Gdy wniosek dotyczy wskazania wysokości przyznanych nagród wszystkim pracownikom urzędu oznaczonych z imienia i nazwiska to dotyka to w sposób

bezpośredni sfery ad personam. Przedmiotem zainteresowania jest zatem - nie jawność wydatkowania środków publicznych na nagrody pracowników urzędu, a wysokość tych nagród dla wskazanych konkretnie osób. Żądanie ujawnienia prywatnych danych dotyczących zatrudnionego pracownika nie jest tożsame z żądaniem niespersonifikowanej informacji o wysokości środków finansowych przeznaczanych na działalność i funkcjonowanie organu" Wyrok NSA z 19.12.2017 r., I OSK 1380/17, LEX nr 2454682.

„Pytanie o informację dotyczącą świadczeń wypłacanych konkretnej osobie jest pytaniem ad personam. Żądanie ujawnienia prywatnych danych dotyczących konkretnego zatrudnionego pracownika bądź innego podmiotu nie jest tożsame z żądaniem niespersonifikowanej informacji o wysokości środków finansowych przeznaczanych na działalność organu." Wyrok NSA z 11.07.2024 r., III OSK 2547/23, LEX nr 3735883.

„Żądanie ujawnienia prywatnych danych dotyczących konkretnego zatrudnionego pracownika nie jest tożsame z żądaniem niespersonifikowanej informacji o wysokości środków finansowych przeznaczanych na działalność i funkcjonowanie organu, w tym również na wypłatę premii i nagród związanych z wykonywaniem określonych funkcji w ramach realizowania zadań publicznych, czyli ciężarach publicznych wskazanych w art. 6 ust. 1 pkt 5 lit. h u.d.i.p." Wyrok NSA z 17.10.2024 r., III OSK 4938/21, LEX nr 3770850.

„Pytanie o informację dotyczącą świadczeń wypłacanych konkretnej osobie, jest pytaniem ad personam, informacja o wypłaceniu konkretnej osobie takiego świadczenia (premia, nagroda) nie odzwierciedla wysokości środków z majątku publicznego wydatkowanych w związku z wykonywaniem określonych funkcji w ramach realizowania zadań publicznych, a wniosek o taką informację nie jest skierowany na uzyskanie wiedzy, w jaki sposób premiowana jest działalność na określonym stanowisku związanym z wykonywaniem określonych funkcji w ramach realizowania zadań publicznych, lecz zmierza do uzyskania wiedzy o kwotach wypłacanych konkretnym osobom. Wniosek o udostępnienie informacji o wysokości premii i nagród wypłacanych konkretnym osobom nie dotyczy zatem in genere jawności wydatkowania środków publicznych, lecz zindywidualizowanego świadczenia wypłacanego konkretnej osobie." Wyrok NSA z 10.07.2020 r., I OSK 2623/19, LEX nr 3040601.

Niezależnie od powyższego, należy podkreślić, iż kadra kierownicza (zatrudniona na umowie o pracę) korzysta z ochrony wynikającej również z przepisów Kodeksu pracy. W związku z powyższym informacje dotyczące wysokości ich wynagrodzenia, w tym premii i dodatków, należą do sfery ich prywatności. W orzecznictwie przyjmuje się, iż wynagrodzenie za pracę stanowi element dóbr osobistych człowieka, podlegający ochronie prawnej. Ujawnienie takich informacji może prowadzić do naruszenia dóbr osobistych pracowników, a w konsekwencji do powstania odpowiedzialności cywilnej po stronie podmiotu ujawniającego te dane. Powyższe potwierdza m.in. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 25.06.2014 r., III AUa 2078/13, LEX nr 1493722, który stwierdził w swoim uzasadnieniu, iż *„Ujawnienie przez pracodawcę bez zgody pracownika wysokości jego wynagrodzenia za pracę może stanowić naruszenie dobra osobistego w rozumieniu art. 23 i 24 k.c."*

W realiach niniejszej sprawy udostępnienie informacji nawet w formie zsumowanej mogłoby prowadzić do identyfikacji poszczególnych osób oraz ustalenia wysokości ich

składników wynagrodzenia. Tym samym Spółka naraziłaby się na zarzut naruszenia prawa do prywatności swoich pracowników, co mogłoby skutkować roszczeniami na drodze cywilnej.

Mając na uwadze powyższe, Spółka nie jest uprawniona do ujawnienia żądanych informacji, a nadto nie może podejmować działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia praw jej pracowników lub działania na ich szkodę.

Bez znaczenia dla powyższej oceny pozostaje okoliczność, iż dane miałyby zostać udostępnione bez wskazania imienia i nazwiska. Bowiem na stanowiskach kierowniczych w Spółce zatrudnione **są zaledwie dwie osoby**, co ma istotne znaczenie przy ocenie możliwości udostępnienia żądanych informacji. W takiej sytuacji nawet podanie jakichkolwiek danych obejmujących łączne kwoty premii, dodatków czy innych składników wynagrodzenia, prowadziłoby w praktyce do łatwego ustalenia wysokości wynagrodzenia poszczególnych osób. Jak zostało również podniesione w poprzednim piśmie Spółka funkcjonuje w realiach niewielkiego ośrodka miejskiego, zatem identyfikacja tych osób oraz przypisanie im konkretnych wartości finansowych byłoby znacznie ułatwione. W konsekwencji udostępnienie takich danych nawet bez wskazania imion i nazwisk mogłoby prowadzić do pośredniego ujawnienia informacji objętych ochroną prywatności.

W podobnym tonie wypowiedział się również NSA z wyroku z dnia 11.04.2024 r., III OSK 1553/22, LEX nr 3756698.

*„Udostępnienie informacji o środkach publicznych przeznaczanych na wynagrodzenie osoby fizycznej zatrudnionej na jednoosobowym stanowisku pracy, bez możliwości zidentyfikowania tej osoby fizycznej nie może naruszać jej prawa do prywatności w rozumieniu art. 5 ust. 2 u.d.i.p. **Nie wyłącza to jednak ex cathedra możliwości sformułowania oceny, że w konkretnych skonfigurowaniach faktycznych podmiot domagający się udostępnienia takiej informacji ma możliwość zidentyfikowania osoby fizycznej, której ta informacja dotyczy, co będzie uzasadniało stosowanie art. 5 ust. 2 u.d.i.p. Wnioskodawca - niezależnie od źródła - może dysponować danymi identyfikującymi konkretne osoby fizyczne zatrudnione na jednoosobowych stanowiskach pracy w podmiocie zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej. Pominiecie tej okoliczności przez pracodawcę, do którego skierowano wniosek dostępowy i udostępnienie informacji publicznej o wynagrodzeniu (elementach wynagrodzenia) takiej osoby skutkowałoby naruszeniem chronionej sfery jej prywatności.**”*

*„Treść art. 5 ust. 2 u.d.i.p. nie pozwala na czynienie dystynkcji, w oparciu o którą udostępnienie niektórych informacji publicznych dotyczących osób fizycznych z założenia nie może wiązać się z naruszeniem prawa do prywatności tych osób. **Kwestia ta zawsze podlega ocenie kauzalnej, uwzględniającej uwarunkowania konkretnej sprawy. Niewątpliwie dane o wynagrodzeniu konkretnej osoby fizycznej, która nie pełni żadnej funkcji publicznej narusza jej prywatność, a więc wartość chronioną konstytucyjnie - art. 47 Konstytucji. Konstytucyjne prawo do informacji publicznej może zostać ustawowo ograniczone z uwagi na ochronę praw i wolności osób fizycznych - art. 61 ust. 1 i ust. 3 Konstytucji. Ograniczenie takie wprowadza art. 5 ust. 2 u.d.i.p.**”*

Jak zatem wynika z przywołanego orzecznictwa, ocena dopuszczalności udostępnienia informacji dotyczących wynagrodzenia osób fizycznych ma charakter indywidualny tj. możliwość udzielenia informacji powinna być dokonywana każdorazowo w odniesieniu do konkretnych okoliczności danej sprawy. Jak już wskazano powyżej, w realiach niniejszej sprawy ryzyko identyfikacji jest szczególnie wysokie. Wynika to z faktu, iż liczba osób zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych w Spółce jest bardzo ograniczona, a ponadto Spółka funkcjonuje w warunkach niewielkiego ośrodka miejskiego. W konsekwencji udostępnienie jakichkolwiek danych o składnikach wynagrodzenia mogłoby prowadzić do łatwego ustalenia, jakich konkretnie osób dotyczą.

Jednoznaczny również wydaje się również Wyrok WSA w Rzeszowie z 17.09.2024 r., II SAB/Rz 80/24, LEX nr 3786541, którego teza brzmi następująco:

*„Obowiązkiem organu jest udzielenie informacji **dotyczącej każdego, kto pełni funkcję publiczną** w organach władzy publicznej lub wykonuje powierzone mu państwowe lub samorządowe zadania, nawet jeżeli nie wyraził on zgody na udzielenie takiej informacji. **Obowiązek ten nie obejmuje natomiast informacji dotyczących pracowników niepełniących funkcji publicznych, gdyż w tym przypadku podlegają one prawnej ochronie, a ich udostępnienie może nastąpić jedynie za zgodą danego pracownika.**”*

W świetle powyższego, obowiązek udostępnienia informacji publicznej dotyczy wyłącznie osób pełniących funkcje publiczne lub wykonujących zadania o charakterze publicznym. Nie obejmuje on natomiast pracowników, którzy takich funkcji nie pełnią, a informacje ich dotyczące podlegają ochronie prawnej.

W niniejszej sprawie kadra kierownicza Spółki nie pełni funkcji publicznych, nie wykonuje zadań o charakterze publicznym, ale również nie dysponuje mieniem publicznym (jak już wykazano powyżej) lecz pozostaje pracownikami Spółki działającymi w ramach stosunku pracy. W konsekwencji informacje dotyczące ich wynagrodzenia, w tym jego poszczególnych składników, nie mają charakteru jawnego i korzystają z ochrony. Tym samym ujawnienie żądanych danych nie jest dopuszczalne, albowiem prowadziłoby do naruszenia prawa do prywatności tych osób, chronionego na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Dodatkowo ponownie należy wskazać, iż wynagrodzenia kadry kierowniczej wypłacane są ze środków Spółki, a nie ze środków publicznych, co również przemawia przeciwko uznaniu ich za informację podlegającą udostępnieniu.

Odnosząc się również do argumentacji wnioskodawcy, jakoby ujawnienie informacji dotyczących wynagrodzenia kadry kierowniczej było konieczne dla oceny gospodarności Spółki, należy wskazać, iż pogląd ten również nie zasługuje na uwzględnienie.

W szczególności trudno uznać za przekonujące twierdzenie, że ujawnienie wynagrodzenia dwóch osób zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych mogłoby stanowić podstawę do rzetelnej oceny gospodarności Spółki jako całości. **Gospodarność działalności spółki prawa handlowego oceniana jest bowiem w oparciu o całokształt jej działalności, w tym wyniki finansowe, efektywność, koszty czy realizację celów gospodarczych, a nie poprzez subiektywną analizę indywidualnych wynagrodzeń pracowników.** Należy przy tym podkreślić, iż osoby trzecie, w tym wnioskodawca, nie posiadają wiedzy na temat rzeczywistego zakresu obowiązków, stopnia odpowiedzialności, zaangażowania czy

efektów pracy poszczególnych pracowników. W konsekwencji nie jest możliwe dokonanie obiektywnej oceny zasadności wysokości ich wynagrodzenia wyłącznie na podstawie jego kwoty, bez znajomości struktury organizacyjnej spółki. Ocena gospodarności Spółki może zatem dotyczyć efektywności jej funkcjonowania jako przedsiębiorstwa co jest obecnie obiektywnie łatwe do zweryfikowania. Bowiern z danych finansowych Spółki, jawnie dostępnych w Repozytorium Dokumentów Finansowych Krajowego Rejestru Sądowego, wynika, że Spółka w 2024 roku osiągnęła zysk w wysokości 1 293 354,79 zł. W związku z powyższym dane finansowe, które powinny stanowić kryterium ewentualnej oceny gospodarności spółki są możliwe do sprawdzenia i do dokonania oceny.

II.

W zakresie pkt. 2 i 3. (skorygowanie adresu oraz wykazanie szczególnie istotnego interesu publicznego)

Wnioskodawca w punkcie 2 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy sprostował, iż pierwotne zapytanie tj. pkt 1 odnosiło się do obiektu przy Al. 23 Stycznia. W punkcie 3 zaś wnioskodawca podjął się próby wykazania szczególnie istotnego interesu publicznego z uwagi na fakt, iż informacja objęta pierwotnym wnioskiem stanowiła informację przetworzoną w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Po analizie przedstawionego przez wnioskodawcę uzasadnienia szczególnie istotnego interesu prawnego należy stwierdzić, iż nie może ono zostać uznane za prawidłowo wykazany.

Wnioskodawca bowiem w piśmie z dnia 16 marca 2026r ograniczył się jedynie do wskazania celu, dla którego informacja miałaby zostać wykorzystana tj. do weryfikacji władz miasta, potrzeby weryfikacji wydatkowania środków publicznych oraz ujawnienia ewentualnej dysproporcji między wydatkami na sponsoring a mierzalnością efektu.

Natomiast dla oceny spełnienia kryterium szczególnie istotnego interesu publicznego znaczenie ma nie tylko deklarowany cel, lecz przede wszystkim to, czy uzyskanie informacji może mieć **realne znaczenie dla funkcjonowania struktur publicznych oraz przyczynić się do usprawnienia wykonywania zadań publicznych (Wyroku WSA w Olsztynie z dnia 10 lutego 2026 r. sygn. II SA/OI 817/25.**

„W orzecznictwie wskazuje się, że interes publiczny należy wiązać z funkcjonowaniem struktur państwowych i realną możliwością oddziaływania na nie. Należy rozważyć, czy dostęp do informacji przetworzonej mógłby wpłynąć na poprawę funkcjonowania lub usprawnienie działalności podmiotów publicznych”¹

„wnioskodawca domagający się udzielenia informacji publicznej przetworzonej, dla wykazania w jakim zakresie jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego, powinien wyjaśnić w jaki sposób zamierza wykorzystać uzyskane informacje dla ochrony

¹ E. Jarzęcka-Siwik [w:] *Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz*, red. A. Piskorz-Ryń, M. Sakowska-Baryła, LEX/el. 2025, art. 3.

tego interesu lub poprawy funkcjonowaniu organów realizujących zadania publiczne.” Wyrok WSA w Olsztynie z 26.02.2026 r., II SA/OI 1/26, LEX nr 4028700.

„Co do zasady prawo do uzyskania informacji publicznej przetworzonej ma jedynie taki wnioskodawca, który jest w stanie wykazać w chwili składania wniosku swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga, tj. uczynienia z niej użytku dla dobra ogółu w taki sposób, który nie jest dostępny dla każdego posiadacza informacji publicznej.” Wyrok NSA z 5.12.2025 r., III OSK 2033/22, LEX nr 4014353.

W niniejszej sprawie wnioskodawca nie wykazał, aby uzyskanie żądanych informacji mogło w jakikolwiek sposób wpłynąć na poprawę funkcjonowania organów państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Wnioskodawca nie wykazał również, że uzyskane informacje mają przyczynić się do usprawnienia wykonywania zadań publicznych.

Przedstawione uzasadnienie ma charakter ogólnikowy i sprowadza się do deklaracji zainteresowania działalnością Spółki, bez wykazania realnego wpływu żądanej informacji na sferę publiczną.

Na marginesie, odnosząc się do twierdzeń wnioskodawcy, jakoby udostępnienie informacji dotyczących kosztów utrzymania niewynajętych powierzchni było konieczne dla weryfikacji wydatkowania środków publicznych, należy wskazać, iż argument ten również nie zasługuje na uwzględnienie. Przede wszystkim podkreślenia wymaga, iż koszty utrzymania nieruchomości stanowiących własność Spółki pokrywane są z majątku Spółki, a nie ze środków publicznych. Spółka prowadzi działalność gospodarczą i uzyskuje przychody m.in. z wynajmu powierzchni oraz innych przedsięwzięć, a ewentualne koszty związane z utrzymaniem niewynajętych lokali stanowią element ryzyka gospodarczego typowego dla działalności rynkowej. Tym samym brak jest związku pomiędzy żadaną informacją a gospodarowaniem mieniem publicznym.

Nie mniej, w konsekwencji brak jest podstaw do uznania, iż w niniejszej sprawie została spełniona przesłanka szczególnie istotnego interesu publicznego, warunkująca udostępnienie informacji przetworzonej.

III.

W zakresie pkt. 4. (wydatki na marketing)

Odpowiedź w tym zakresie została szczegółowo uzasadniona w poprzednim piśmie (w odpowiedzi na wniosek). Spółka w tym zakresie podtrzymuje stanowisko, iż żądane informacje nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 902). Informacją publiczną jest bowiem informacja o sprawach publicznych, pozostających w związku z wykonywaniem zadań publicznych lub gospodarowaniem majątkiem publicznym. Wydatki spółki na reklamę czy marketing nie są informacją publiczną, albowiem nie dotyczą realizacji zadań publicznych ani gospodarowaniem mieniem publicznym.

Niezależnie od powyższego należy ponownie podkreślić, iż wydatki ponoszone przez Spółkę na działania marketingowe, w tym promocję finansowane są **z majątku Spółki**, a nie ze środków publicznych. Spółka prowadzi działalność gospodarczą na zasadach rynkowych, a podejmowane przez nią działania marketingowe stanowią element jej

strategii biznesowej, ukierunkowanej na osiąganie przychodów oraz zwiększanie efektywności działalności. W konsekwencji informacje dotyczące tych wydatków odnoszą się do sfery działalności gospodarczej przedsiębiorstwa, a nie do gospodarowania środkami publicznymi.

Ponownie wskazuje na stanowisko doktryny w tej kwestii przytoczone już w odpowiedzi na pierwotny wniosek.

„Na tej podstawie nie można przyjąć, że należą do nich także środki spółki samorządowej wchodzące w skład jej kapitału zakładowego. **Z tego względu należy uznać, że gospodarowanie majątkiem spółki nie stanowi dysponowania środkami publicznymi.** Spółki komunalne, co do zasady, wydatkują środki należące do spółki w imieniu własnym, na potrzeby realizowanych przez nie celów statutowych. (...) **To, że spółka komunalna została przez macierzystą JST wyposażona w majątek, nie oznacza automatycznego objęcia członków jej zarządu odpowiedzialnością na naruszenie dyscypliny. Jeżeli bowiem spółka wyposażona została w majątek komunalny na podstawie umowy cywilnoprawnej, przekazującej jej do wykorzystania np. nieruchomości, z której spółka może czerpać pożytki, to zarówno sposób wykorzystania nieruchomości, jak i środki pozyskane z jej eksploatacji nie mogą być traktowane jak zarządzanie mieniem komunalnym.** (...) W tym kontekście nie wydaje się, aby podobnie należało traktować przekazanie spółce komunalnej majątku w postaci środków finansowych wniesionych na kapitał zakładowy spółki. **Mimo że środki pochodzą z budżetu JST i przed ich wniesieniem do spółki mają charakter środków publicznych, z chwilą ich wniesienia do spółki tracą ten przymiot, stając się majątkiem spółki.** (...)”².

Pytania dotyczące działań promocyjnych Spółki, skuteczności prowadzonych kampanii reklamowych, liczby zawartych umów najmu w wyniku działań marketingowych czy funkcjonowania strony internetowej **odnoszą się do działalności marketingowej i operacyjnej przedsiębiorstwa, prowadzonej w ramach działalności gospodarczej Spółki.** Informacje te nie pozostają w związku z realizacją zadań publicznych ani z wykonywaniem funkcji publicznych. Nie występuje bowiem bezpośredni ani nawet pośredni związek pomiędzy prowadzeniem działań promocyjnych Spółki a realizacją interesu publicznego w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Jak wskazano już uprzednio, również w orzecznictwie sądów administracyjnych podkreśla się, że zakres obowiązku udostępniania informacji przez podmioty takie jak spółki prawa handlowego z udziałem jednostek samorządu terytorialnego jest **ograniczony wyłącznie do informacji dotyczących wykonywania zadań publicznych lub gospodarowania mieniem publicznym.** Stanowisko to zostało wyrażone m.in. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 grudnia 2021 r., sygn. II SAB/Wa 591/21, a następnie potwierdzone w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego.

² Artykuł pt.: „Odpowiedzialność członków zarządu spółek komunalnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych”, autorzy: Maria Witkowska, Prawnik radca prawny, Piotr Liberski radca prawny, <http://ksiegowosc-budzetowa.infor.pl/finanse-publiczne/dyscyplina-finansow-publicznych/704213,Odpowiedzialnosc-czlonkow-zarządu-spolek-komunalnych-za-naruszenie-dyscypliny-finansow-publicznych.html>

Sądy wskazują jednocześnie, iż nie każda informacja pozostająca w dyspozycji takiego podmiotu stanowi informację publiczną, a rozszerzające interpretowanie tego pojęcia prowadziłoby do **nadmiernej ingerencji w sferę działalności gospodarczej spółki**.

W tym kontekście należy ponownie podkreślić, iż działania marketingowe i promocyjne Spółki mają charakter **czysto gospodarczy** i nie pozostają w związku z wykonywaniem zadań publicznych ani gospodarowaniem mieniem publicznym, wobec czego nie stanowią informacji publicznej podlegającej udostępnieniu. Działania te ukierunkowane są na **rozwój Spółki jako podmiotu prawa prywatnego**, w szczególności na zwiększenie jej rozpoznawalności, pozyskiwanie kontrahentów oraz maksymalizację przychodów i zysków. Mają one zatem bezpośredni związek z działalnością gospodarczą Spółki i służą realizacji jej celów ekonomicznych, a nie realizacji interesu publicznego.

Warto ponownie w tym miejscu wskazać, iż Spółka Grudziądzki Park Przemysłowy sp. z o.o. nie należy do sektora finansów publicznych. Zgodnie z art. 9 pkt 14 ustawa z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych sektor finansów publicznych tworzą inne państwowe lub samorządowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych, z wyłączeniem przedsiębiorstw, instytutów badawczych, banków i spółek prawa handlowego.

Pouczenie:

Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy, skargę należy wnieść za pośrednictwem Grudziądzki Park Przemysłowy Sp z o.o.

PREZES ZARZADU
Agnieszka Czyżewska

